

F S S P X

De Monstrans

“Instaurare omnia in Christo”

Nieuws uit de Hemelstraat

Over het secularisme

België: een liturgische tekst voor het zegenen van homoseksuele relaties

Kardinaal Müller: Een broederlijke correctie van de bisschoppen van Vlaanderen/België

Gezinsweekend te Heuvelsven

Historiek van de Kapel van het Allerheiligste Sacrament

H. Beregisus

La virgen y el niño, Bernard van Orley (1516).

Geef mij een leger dat de rozenkrans bidt, en ik zal de wereld veroveren.

Paus Pius IX.

Tussen vreugde en verdriet.

Het Hart van Maria, ons baken in de storm.

E.H. Louis Bochkoltz

Beste gelovigen,

De maand september was vol activiteiten die vreugde brachten in onze priorij. Dit was eerst en vooral het gezinsweekend, dat de gelegenheid bood om een steeds groter aantal jonge gezinnen, gelovig en enthousiast, bijeen te brengen!

Onze kleine huldeprocessie ter ere van Maria Bambina, gefilmd door de televisie, was een prachtig publiek eerbetoon aan Maria ter gelegenheid van de verjaardag van de Moeder Gods.

De catechismuslessen voor kinderen werden hervat, niet alleen in Antwerpen, maar ook in Gent en Bierbeek.

De sportdag in Bonheiden heeft ons eraan herinnerd dat traditionele katholieken weten hoe ze op een gezonde manier plezier kunnen maken. En dan mochten we nog een huwelijk afsluiten, een doopsel toedienen, en heel wat biechten afnemen. Daarnaast zijn we terug opgestart met de Eucharistische Kruistocht en de JKI-bijeenkomsten in Vlaanderen. Ook al zijn we nu met drie priesters in de priorij, de activiteiten per priester zijn niet verminderd. Dingen waar we vroeger niet toe kwamen, worden nu gedaan!

Redenen genoeg om God en zijn Heilige Moeder te danken. Afgelopen maand woonden veel zielen voor het eerst een traditionele H. Mis bij, anderen kwamen voor het eerst biechten, weer anderen kwamen vragen stellen over het katholiek geloof. Menselijk gezien is het zelfs zeer verrassend. De zielen dorsten naar God, zijn op zoek naar de Traditie van de Kerk, de traditionele leer van het katholiek geloof, de eredienst in al zijn sacraliteit!

Maar in deze maand september werden we ook met droevig nieuws geconfronteerd. De Vlaamse bisschoppen publiceerden een liturgische tekst voor de zegening van homoseksuele paren. Over deze publicatie kunt u in deze Monstrans lezen.

Kardinaal Müller noemt de Vlaamse bisschoppen kettlers (sic) en aartsbisschop Willem Jacobus Eijk van Utrecht hoopt vurig dat de bevoegde kerkelijke instanties de Vlaamse bisschoppen spoedig zullen verzoeken hun verklaring in te trekken en dat deze laatste daaraan gehoor zullen geven.

Terwijl we dus redenen hebben om ons te verheugen over onze (kleine) gemeenschap, hebben we echter ook redenen om bedroefd te zijn over de Kerk in Vlaanderen.

Laten we dus in de maand oktober, de maand van de rozenkrans, zowel Maria danken als haar hulp afsmeaken.

De Maagd Maria is onbevlekt en vol van genade. Deze onschuld van Maria's Hart verlost haar van alle blindheid van geest en alle kwaadaardigheid, van iedere zwakheid, van alle misleiding, van iedere neiging tot wanorde, waaraan wij onderworpen zijn als gevolg van de erfzonde. Door veelvuldige meditatie en beschouwing heeft zijn zich een grote geest van vrijheid verworven, waardoor haar hart, vrij van banden, volledig kon opbloeien voor God.

In een tijd waarin we niet meer weten waarheen we ons hoofd moeten draaien, omdat we overal niets anders vinden dan teleurstelling, angst, bekoring, verzwakking en schandaal, heeft onze ziel een oriëntatiepunt nodig te midden van deze geestelijke storm, en wel het veiligste. En dit is het Hart van Maria, dat God ons vandaag geeft als een onderpand van bevrijding van de geest en de valstrikken van deze bedrieglijke eeuw.

God wil nu aan allen de verborgen deugden van dit Hart bekend maken, haar trouw, haar liefde, haar offer dat zo nauw verbonden is met dat van haar Zoon. Het bidden van de rozenkrans, het machtige wapen van Maria, is de laatste remedie tegen de ellende van deze ontspoorde wereld.

Over het secularisme

Gemeenschappelijke brief van de Italiaanse bisschoppen

Mgr. Marcel Lefebvre

Noot: Dit is de dertiende brief van het boek *Lettres pastorales* ('Pastorale brieven'). Wij zijn van plan de verschillende brieven te publiceren in *De Monstrans*.

Waarom vragen wij u deze brief te lezen en te overdenken?

1. Omdat het een onderwerp behandelt dat uiteraard de grenzen van Italië overstijgt, een bron van dwalingen en neigingen tot dwaling, die, helaas, over gans de wereld bestaat, maar in het bijzonder in Frankrijk.

Het is onmogelijk om de verwoestingen van het SECULARISME niet emotioneel en angstig waar te nemen in de zielen van onze landgenoten, wanneer men lange tijd buiten Frankrijk verbleven heeft en men terug contact opneemt met het land.

Zoals de bisschoppen van Italië het stellen: "Een dergelijke infiltratie in de denkwijze van de priester, zelfs zonder zijn medeweten, kan ernstige afwijkingen veroorzaken." De vrijzinnige dwaling is zo diep doorgedrongen in de culturele en sociale atmosfeer, dat zelfs de zielen, die veilig zouden moeten zijn, worden overvallen door zijn valstrikken."

Wij moeten deze tekst dus aandachtig lezen en ons inspannen om het respect voor de echte waarden terug te vinden, in het bijzonder altijd Onze Heer Jezus Christus in zijn plaats stellen: Koning en Centrum van alle harten, zonder wie niemand de verlossing kan vinden. Niemand kan naar de Vader gaan, zonder langs de Zoon te passeren.

Laat ons Onze Heer Jezus Christus niet verduisteren, niet verbergen voor de ogen van de zielen. Het is onze eerste taak hem te openbaren, zijn getuigen te zijn.

Wij zullen er dus veel baat bij hebben deze brief te lezen en te overdenken.

2. Omdat hij uitgaat van de hoogste gezagsdragers van de Kerk. Omdat de Paus de Bisschop van Rome is en hij met zekerheid, zo niet de bezieler ervan is, dan toch de uiteindelijke

goedkeuring gegeven heeft.

Men kan zonder zich te vergissen zeggen dat dit meesterlijk document een grote invloed zal hebben op het Concilie.

Wij kunnen dit document bijgevolg lezen met de overtuiging dat het gezaghebbend is.

3. Omdat het tijd is dat deze dubbelzinnigheden, deze nieuwe woorden, uitgevonden om de gelovigen te misleiden en onrust te zaaien in de geesten, uit de Kerk verdwijnen. Met een duivels vernuft heeft men formuleringen gevonden die toelaten alles goed te keuren en alles te doen. Er zijn geen duidelijke scheidslijnen meer tussen de dwaling en de waarheid, tussen goed en kwaad, zodat men niet meer weet of er nog een waarheid bestaat en of het kwaad nog bestaat.

Door het stukje waarheid of het stukje goede dat zich in het communisme, het marxisme, het socialisme bevindt, te zoeken, verzwakt men de strijd tegen deze ideologieën die de wereld vergiftigen en de mensen weghouden van Onze Heer. Door in de ketterijen en de schisma's alleen maar te zien wat hen doet lijken op de waarheid, is men er niet ver van ze te rechtvaardigen en niet langer te proberen zij, die ze belijden, naar het licht van Onze Heer te leiden.

Door de wijze van de wereld, van de moderne opinie op te zoeken, riskeren we een volledig afgezwakt zout te worden, goed om met de voeten te worden getreden.

Mogen de raadgevingen en aanmoedigingen van deze Brief gehoord en nagevolgd worden, zodat we ons niet meer moeten schamen de boodschappers van Christus te zijn, maar dat dit, in tegendeel, onze trots en de zekerheid van de heiligheid van onze Missie is.

Dakar, 19 juni 1960.

Het secularisme

Hooggeachte priesters,

U hebt tijdens de Vasten de pastorale brief aan de gelovigen voorgelezen en becommentarieerd, die elke bisschop aan zijn kudde heeft geschreven volgens de specifieke noden van het bisdom.

In aanloop naar het heilig feest van Pasen hebben wij, conform een beslissing genomen op de laatste algemene vergadering van de Bisschoppenconferentie van Italië, het nodig geacht enkele vaderlijke, vermanende en begeleidende woorden tot u te richten, hooggeachte confraters in het priesterschap, u die zeer efficiënt meewerken met onze herders en hun zorgen delen.

Wij willen dat deze Gemeenschappelijke Brief u bereikt op één van de plechtigste data van de liturgische kalender, die de Kerk ons vraagt driemaal per dag te herdenken: de Boodschap aan de Maagd en de Menswording van de Zoon van God.

U vindt op de volgende pagina's onze bekommernis over een dwaling en een mentaliteit die volledig tegenstrijdig zijn met de Menswording en met het bovennatuurlijk leven dat de Menswording in de wereld opnieuw heeft ingevoerd.

Er bestaat een humanisme dat zijn wil verkondigt om alle menselijke problemen te omvatten en dat beweert hen te begrijpen en alles te kunnen oplossen met zuiver menselijke vermogens en waarden, maar koppig volhoudt Jezus Christus dood te zwijgen of hem te bestrijden.

Het is de Menswording die Jezus Christus aan de wereld gegeven heeft. De Verlosser heeft de menselijke problemen in het echte perspectief geplaatst. Hij heeft de principes ervan geleerd om er de waarde van te onderscheiden en hij heeft de middelen aangereikt om ze op te lossen.

Zij die de mens als hoogste waarde verkondigen, willen met een onbegrijpelijk gebrek aan logica niets weten van Hem, zijn Werk en zijn metgezellen. Mannen, zelf ook gelovend in Hem en zijn Geboden volgend, die weten dat de mens niet alleen van God een doeleinde heeft ontvangen dat zijn natuur overstijgt, maar dat deze zelfde natuur zich niet kan uitdrukken en zich ten volle kan ontplooiën in zijn harmonieuze integriteit als zij het bovennatuurlijke vergeet, als zij de Genade afwijst, als zij de instellingen en de door God gewilde middelen, waardoor de Genade tot bij de zielen komt, uitsluit.

Onze woorden willen in u vooral de zin voor de waardigheid opnieuw aanwakkeren die u gegeven is als zuurdesem, als zout, als licht van de aarde.

Vaststellingen en bezorgdheden.

1. In onze inleiding willen wij onze grote voldoening uitdrukken. In deze onrustige naoorlogse jaren, waarin het leven en het werk van de priester zeer zwaar

beproefd zijn geweest, zijn jullie de Kerk waardig geweest. Van de meest nederige ambten tot deze met de grootste verantwoordelijkheid, hebben jullie lichtende getuigenissen gegeven van een voorbeeldig leven, van een hevige apostolische ijver, van een onvermoeibare vurigheid aan initiatieven. Wij kennen uw dagelijkse opofferingen, uw onnoemelijke zorgen, uw stille lijden, uw verborgen martelaarschap. Misschien heeft in deze jaren de priester als nooit tevoren zo veel moeilijkheden en zo uitgebreide en complexe problemen moeten trotseren dat zelfs de sterkste zielen erover verbijsterd zijn.

U hebt u waardig gedragen in deze beproeving en uw bisschoppen, die van dichtbij uw vreugden en smarten gedeeld hebben, willen een openbare hulde brengen aan uw voorbeeldig gedrag en aan de onbaatzuchtige ijver van uw ministerie.

2. In het godsdienstige leven van het land hebben zich opbeurende ontwikkelingen voorgedaan: een grotere gevoeligheid voor de problemen van het geestelijk leven; een meer verheven en meer diepgaande religieuze cultuur; een krachtige inspanning om een christelijke sociale leer uit te werken die ingepast is in het stramien van de huidige tijd; een meer bewuste verbinding van grote lagen van ons volk met hun geloof; de katholieke organisaties met sociaal doel en bijstand; een heropleving van de katholieke leken om de radius van de apostolische actie van de hiërarchie uit te breiden, en de diverse domeinen van de menselijke activiteit van binnen uit in christelijke zin te inspireren.

Eén van de belangrijkste fenomenen van onze tijd is het toetreden tot de vitale krachten van de natie van grote groepen mensen die tot gisteren buiten of in de marge van het verenigingsleven bleven.

Dat is een sociale evolutie waarover wij ons moeten verheugen en die ons aanzet om ons met liefde te voegen aan de zijde van de vooruitstrevende mensheid, zoals de Kerk altijd gedaan heeft en zoals de geschiedenis getuigt. Maar wij kunnen onze ogen niet sluiten voor de ontsparingen van het denken en de zeden die deze wind van verandering vergezellen.

Er is een toegeving aan een steeds helser hedonisme. Er is een overschatting van uitsluitend economische waarden. Er is een besmettelijk moreel relativisme dat in het bijzonder de jonge generaties intrigeert. Er is een zo ongeordende materialisatie van het leven, dat zij, om het zo te zeggen, in de ziel de mogelijkheid verstikt tot bezinning over de ernstigste zaken en een absurde overwinning garandeert van de meest vergankelijke en banale werkelijkheden.

Wij geloven in de waarde van de christelijke boodschap, maar datzelfde geloof dwingt ons om de zaken duidelijk te zien in de wereld van vandaag om de nodige christelijke en priesterlijke standpunten in te nemen.

België: een liturgische tekst voor het zegenen van homoseksuele relaties

FSSPX News

Kardinaal Josef De Kesel heeft samen met de andere Vlaamse bisschoppen van België een liturgische tekst gepubliceerd voor de zegening van homoseksuele paren. In een persbericht van 20 september 2022 werd deze liturgie voorgesteld.

Het betreft dus niet het gehele Belgische episcopaat, maar enkel de Vlaamse bisschoppen. Naast kardinaal De Kesel, aartsbisschop van Mechelen-Brussel, hebben ook de bisschoppen van Antwerpen, Johan Bonny, bekend om zijn progressieve standpunten, van Gent, Lode van Hecke, van Hasselt, Patrick Hoogmartens en van Brugge, Lodewijk Aerts, de tekst ondertekend.

Dit vertegenwoordigt de helft van de bisdommen in België, zelfs indien we het Militair Ordinariaat meetellen, dat ook wordt geleid door kardinaal De Kesel.

Een proces geleid door een homoseksueel

De bekendmaking viel samen met de oprichting van een “contactpunt Homoseksualiteit en geloof” binnen de interdiocesane dienst voor gezinspastoraat. Dit “contactpunt” werd onder de verantwoordelijkheid geplaatst van Willy Bombeek, die van 1999 tot 2017 de woordvoerder van het katholiek onderwijs in Vlaanderen was.

Deze Bombeek beweert dat “seksuele ervaring ook voor holebi's een recht is, zolang die plaatsvindt binnen een trouwe en duurzame relatie”: een bewering die hij in februari 2020 aan kardinaal De Kesel voorlegde.

Bombeek is er trots op en hij noemde het initiatief “revolutionair”. Hij zei: “Ik ben zelf gelovig en homoseksueel. Daarom hebben de bisschoppen mij gevraagd deze missie op mij te nemen. Ik vind

Kardinaal Josef De Kesel

het belangrijk dat de kerk specifiek een LGBT-gelovige in deze functie wilde benoemen.”

Zijn belangrijkste missie, voegde hij eraan toe, zal zijn “te luisteren naar de vragen van de LGBT-gemeenschap”, en hen duidelijk te maken “dat wij een gastvrije kerk zijn die niemand uitsluit.”

De liturgische “zegen”

De coördinator zegt over het document van de bisschoppen: “De Kerk vond dat er naast het religieuze huwelijk ook iets moest zijn voor LGBT-gelovigen. Vaak gebeurde dit al op lokaal niveau, maar er was geen geschikte vorm voor. Nu biedt de Kerk een kader dat voor een dergelijke zegen kan worden gebruikt: een verbintenis tot duurzaamheid en trouw die binnen de Kerk tot uitdrukking kan worden gebracht.”

In het document staat dat de inzegening niet moet worden verward met een huwelijk. Maar Bombeek legt uit: “In de traditie van de Kerk is het woord ‘huwelijk’ beperkt tot de relatie tussen man en

vrouw. De inzegening is volledig gelijkwaardig, maar volgens de traditie van de Kerk kan het geen huwelijk worden genoemd. Maar het is iets heel innovatiefs dat we binnen de Kerk een gebedsdienst en een zegening voor holebi-relaties kunnen hebben.”

De liturgie omvat een lezing uit de Schrift, die voorafgaat aan de “verbintenis van de twee betrokkenen”. Voor deze verbintenis wordt een tekst voorgesteld die de bereidheid bevestigt om “er voor elkaar te zijn”, om “te werken aan elkaars geluk”, en die vraagt om de kracht om “trouw te zijn aan elkaar”. Hij besluit: “we willen leven, voor altijd aan elkaar gegeven”.

Daarna volgt een gebed van de gemeenschap opdat Gods genade in hen mag werken om voor elkaar te zorgen, dat zij trouw, verdraagzaam en zorgzaam mogen zijn. Ten slotte wordt na een Onze Vader een zegen gegeven.

Vlaamse bisschoppen verdedigen zich

Nadat het document veel stof deed opwaaien, voelden de Vlaamse bisschoppen zich verplicht om duidelijkheid te scheppen. In hun toelichting benadrukken zij dat “de bisschoppen *Amoris Laetitia*, waar zij volledig achter staan, willen verwelkomen maar niet verder willen gaan”.

Zij voegen daaraan toe dat de tekst niet verwijst naar een “huwelijkszegen”, maar naar een zegen aan het einde van een gebed.

Deze verklaringen zijn echter allesbehalve

overtuigend. Deze “liturgie” gaat inderdaad over het verwelkomen van een paar van hetzelfde geslacht als zodanig in de kerkgemeenschap. Het is natuurlijk geen huwelijk, maar het is precies wat al is veroordeeld in het antwoord op een dubium van de Congregatie voor de Geloofsleer (CDF) van 15 maart 2021.

Ter herinnering, het dubium vroeg: “Heeft de Kerk de bevoegdheid om verbintenissen tussen personen van hetzelfde geslacht zegenen?” Het antwoord was “nee”.

De bisschoppen mogen hun wollige uitleg geloven, maar ze kunnen niet ontkennen dat hun tekst formeel tegen het CDF-besluit ingaat en daarenboven ook tegen de goddelijke wet ... Deze pseudo-liturgie is duidelijk een poging om een inzegening in te voeren van een koppel, en meer bepaald een homoseksueel koppel.

Wat zal er nu gebeuren?

De vraag is of Rome dit zal laten betijen, zoals het deed met de opstand in Duitse bisdommen op 10 mei in 2021 en 2022, waarbij honderden van dergelijke paren zichzelf zegenden uit protest tegen de Romeinse reactie. Dit jaar heeft zelfs een hulpbisschop zich bij de beweging aangesloten.

Deze zegeningen zijn waardeloos, zoals het CDF in zijn document uitlegt, omdat ze ingaan tegen de wil van God. Zal de Kerk blijven toestaan dat deze zegeningen zich blijven verspreiden? Dit is zeker niet de juiste manier om de betrokken personen te helpen.

HH. Engelen schietgebeden

H. Aartsengel Michaël,
met uw licht, verlicht ons.
H. Aartsengel Michaël,
met uw vleugels, bescherm ons.
H. Aartsengel Michaël,
met uw zwaard, verdedig ons.

H. Aartsengel Gabriël,
Gezant van God,
Leg ons de woorden in de mond,
Om het hart van het volk te
beroeren,
En de Heer Onze God te loven.

H. Aartsengel Raphaël,
Begeleider (en geneesheer)
Ons door God gegeven,
Neem ons bij de hand,
En geleid ons ten eeuwige leven.

Engel van God,
Die mijn bewaarder zijt,
Aan wie de goddelijke goedheid
mij heeft toevertrouwd,
Verlicht, bewaar, geleid en bestuur
mij. Amen.

Gewaad voor het Feest van de H.
Aartsengel Michaël in de Kapel van
de Hemelstraat, genaaid door de
Karmelietessen van Quiévrain.

“Blijvend in de Geest der waarheid” (Joh 14,17)

Een broederlijke correctie van de bisschoppen van Vlaanderen/België

Kardinaal Gerhard Müller

De Vlaamse bisschoppen hebben op 20 september 2022 een verklaring gepubliceerd over de pastorale zorg voor homoseksuele personen. Ze stellen ook een soort liturgie voor met zegengebeden voor personen van hetzelfde geslacht die in het huwelijk samenwonen. Ze menen daarbij te kunnen verwijzen naar de Apostolische Exhortatie *Amoris laetitia* van Paus Franciscus. Daarmee nemen ze de hoogste leraar van de Kerk als kroongetuige voor een zogenaamde inclusieve pastorale dienst zonder zich van de zonde af te wenden. Een dergelijke benadering staat echter haaks op het Woord van God over het huwelijk, het gezin en de schepping van de mens als man of vrouw. De goedbedoelde intentie om de onvoorwaardelijke waardigheid van elke individuele mens te benadrukken, ongeacht zijn of haar goed of verkeerd gedrag, wordt echter tenietgedaan door de flagrante tegenstrijdigheden met de hermeneutische beginselen en de inhoud van het geopenbaard geloofsgoed van de Kerk.

Het leergezag van de Paus, de oecumenische concilies of de regionale bisschoppelijke vergaderingen “staat niet boven het Woord van God, maar dienen Het en leren niets anders dan wat is overgeleverd, omdat het het Woord van God met eerbied hoort op grond van een goddelijk mandaat en met de hulp van de heilige Geest, het heilig houdt en getrouw interpreteert, en omdat het uit deze ene schat van het geloof alles put wat het betekent te geloven zoals het door God is geopenbaard.” (*Dei verbum* 10; vgl. *Lumen gentium* 25). De verklaring van het Vlaamse episcopaat en soortgelijke inspanningen in andere delen van de wereld zijn dus een formele bevoegdheidsoverschrijding ten opzichte van de universele Kerk en een ketterse oppositie tegen de geopenbaarde waarheid van de specifieke zegen (*bene-dictio*) van de Schepper over

het huwelijk van man en vrouw (Gen 1:28).

2. De intimiteit van eros, sexus en agape komt in de orde van schepping en verlossing volgens Gods Heilige Wil alleen toe aan een man en een vrouw die elkaar vrijelijk het ja-woord hebben gegeven voor het hele leven onder alle omstandigheden.

De autoriteit van God die zich manifesteert in Jezus Christus mag niet worden gerelativeerd en afgebroken volgens de voorbijgaande religieuze wijsheid en filosofische inzichten van “de gezaghebbende mensen” (Karl Jaspers) van de wereldgeschiedenis. Want Jezus Christus is de eschatologische Openbaring van God in eigen persoon. In de vleesgeworden Logos is alle waarheid van God vervat. De Geopenbaarde Waarheid van God, die door de Kerk onverkort en onversneden is vastgelegd in de “leer der apostelen” (Handelingen 2,42), kan niet worden overwonnen, aangevuld of gecorrigeerd door speculatieve of empirische wetenschap van de geschapen rede van de mens. En daarom kon alleen de Zoon van God en de enige Redder van de wereld voorbijgaan aan de pragmatische aanpassingen (van de “Farizeeën” toen en nu) en tot de zwakheden van de gevallen

menselijke natuur teruggaan naar de oorspronkelijke wil van de Schepper betreffende het huwelijk van man en vrouw. De Zoon van God, die als enige de Vader kent en zijn wil aan ons openbaart (vgl. Mt 11,27; 28,18-20), herinnert ons aan de aard van het huwelijk met de kenmerken van monogamie, onverbreekelijkheid en openheid voor de kinderen die God hun geeft. Alleen een man en een vrouw kunnen “één vlees” worden (vgl. Mt 19,6). En alleen Hij kon het huwelijk verheffen tot het sacrament van het Nieuwe Verbond, dat deelneemt aan, en het tegelijk ook symboliseert, de eenheid van Christus en de Kerk (vgl. Ef 5, 21-32; 1Kor 7, 39; Heb 13, 4).

Door homoseksuele partnerschappen dichter bij het door God ingestelde huwelijk van man en vrouw te brengen, verdoezelen de Vlaamse bisschoppen dus de leer van Christus en zijn Kerk. Zij gaan voorbij aan de vernieuwing van de mens door Christus onze Verlosser. Zij capituleren voor de logica van de oude wereld, die de gevolgen van de zondeval alleen pragmatisch wil beperken volgens menselijke redeneringen, in plaats van “de nieuwe mens aan te trekken, geschapen naar Gods beeld in ware gerechtigheid en heiligheid.” (Ef 4, 24). Zowel de heidense wereld vóór Christus als de wereld van vandaag, die Christus niet kent (Rom 1,26-32) of weer van Hem is afgefallen, of de christenen die er een gemakzuchtig compromis sluiten, relativiseren de uniciteit van het huwelijk van man en vrouw. Zij geven de waardigheid ervan prijs door het huwelijk van man en vrouw te degraderen tot één onder vele willekeurige vormen van samenzijn en bevrediging van seksuele verlangens.

3. De pastorale zorg van de Kerk heeft tot taak de mensen naar God te leiden op de weg van Christus, de Goede Herder. Dit omvat de uitnodiging om met hulp van de genade onze zelfzuchtige neigingen en verleidingen tot zonde te overwinnen en een leven te leiden zoals het God behaagt en dus ook zoals het goed is voor ons en ons gelukkig maakt in God (vgl. Rom. 12, 2).

De Vlaamse bisschoppen daarentegen misleiden de aan hun pastorale zorg toevertrouwde mensen die getroffen zijn door homo-erotische neigingen, evenals hun ouders en kennissen. Want zij bieden hen, om hun geweten te sussen, een zogenaamd “zegeningsgebed” aan voor partnerschappen van hetzelfde geslacht, als een soort placebo, dat bij hen de illusie wekt dat homoseksuele handelingen of seksuele contacten buiten het huwelijk in orde zijn voor God en geen zware zonde zijn zoals andere overtredingen tegen het 6de en 9de gebod van de 10 geboden (vgl. Rom 1,26f; 1Kor 6,9). Echte pastorale zorg heeft oog voor de individuele mens

in zijn noden en behoeften, zijn mogelijkheden en faalkansen, en is niet verblind door de valse schijn van politieke ideologieën en antropologische ketterijen die redding beloven maar miljoenen in ellende storten.

4. In deze tijd van verwarring, die zelfs de herders en leraren van de Kerk treft, zou elke bisschop moeten mediteren over het woord van de apostel [Sint Paulus] aan zijn medewerker en opvolger Timotheüs, dat ook op hem van toepassing is en aldus tot een oordeel wordt: “Ik bezweer u bij God, en bij Christus Jezus, die levenden en doden zal oordelen, en bij zijn Verschijning en zijn Rijk: Verkondig het woord; treed op, welkom of niet; weerleg, berisp en vermaan in alle lankmoedigheid en met alle soort van lering. Want er komt een tijd, dat men de gezonde leer niet verdraagt, maar zich een massa leraars bijeenraapt naar eigen smaak; dat men zich de oren laat strelen, maar ze afkeert van de waarheid, om zich te houden aan fabels. Gij daarentegen, wees nuchter bij alles, wees lijdzaam; volbreng de taak van Evangelist, vervul uw ambt ten volle.” (2 Tim 4:1-5).

BRONNEN

– <https://www.lifesitenews.com/blogs/cdl-muller-condemns-belgian-bishops-push-for-same-sex-blessings-as-heretical-opposition-to-the-revealed-truth/>

Verklaring van Kardinaal Eijk

De verklaring van de Vlaamse bisschoppen, waarin zij de zegening van paren van hetzelfde geslacht toestaan en er zelfs een liturgisch model voor geven, stuit op inherente ethische bezwaren, is radicaal in tegenspraak met een recente uitspraak van de Congregatie voor de Geloofsleer en draagt het risico in zich dat zij katholieken tot opvattingen over de moraal van relaties tussen mensen van hetzelfde geslacht brengt, die in strijd zijn met de kerkelijke leer. Katholieken die de leer van de Kerk aanvaarden, ook wat betreft de seksuele moraal, hopen daarom vurig dat de Vlaamse bisschoppen spoedig door bevoegde kerkelijke kringen zullen worden verzocht hun verklaring in te trekken en dat deze laatste daaraan gehoor zullen geven.

BRON

<https://lanuovabq.it/it/eijk-benedizione-coppie-gay-i-vescovi-fiamminghi-vanno-fermati>

Gezinsweekend te Heuvelsven

September 2022

Een gelukkige vader

Ver weg op de Limburgse heide, begraven tussen dennen en heide, glinstert een klein meer in de zomerlucht. Broeder Zon blies er nog één laatste septemberweekend lang rijkelijk zijn warme adem over en legde over dit stukje aards paradijs zijn gouden deken. Het was alsof hij deze plek wou bewaren en behoeden – deze plek waar de Broeders van Liefde honderd jaar geleden met eigen handen tussen de bomen en aan de oever van het meer huisjes en een kapel uit de grond hebben laten oprijzen. Het was alsof hij de dennen zelf zo hoog had laten groeien dat ze de buitenwereld buiten hielden, de lucht zo prachtig had gemaakt en zwaar gevuld met de zoete geur van brem en hei, dennenappels en wierokkend hout, dat hier enkel het lied van de Allerhoogste gehoord werd en het geroezemoes van de wereld verstomde. Het was alsof Broeder Zon er alles stil bewaarde zoals het vroeger was en klaar stond om het door te geven aan hen die er opnieuw een kleine katholieke hemel op aarde van wilden maken, alsof hij wachtte op de komst van ouders en kinderen die samen met hem de Schepper kennen en beminnen en Zijn glorie aan de wereld willen bekend maken — *tradidi quod et accipi*.

En komen deden ze, die kinderen en ouders! In het weekend van 2-3-4 september beantwoordden dertig (!) gezinnen met blijdschap aan de oproep van pater Bockholtz voor een nieuw Gezinsweekend, en kwamen zij uit alle windstreken en uithoeken van Vlaanderen en Nederland om tezamen een loflied te zingen voor de Schepper van al het goede. Meer dan 150 mannen, vrouwen en kinderen kwamen samen om Hem te bedanken voor wat ze hebben gekregen – vriendschap, liefde, steun en toeverlaat in elkaar en in Hem – en om te leren “willen wat Hij doet”. En zo bloeide weer, naar jaarlijkse traditie, “*het Prinsenvolk der Oude*

Nederlanden”, in vroomheid, deugd en ere. En in gezelligheid, vriendschap, sport, spel en een regelmatige schaterlach.

Vrijdagavond kwamen de eerste gezinnen toe op het prachtige domein: oude vrienden zagen elkaar weer na een lange (of minder lange) tijd, nieuwe vrienden werden gemaakt tijdens een gezellige spelavond. Vanaf zaterdagochtend tot zondagnamiddag volgde een programma van lezingen voor de ouders, met opvang voor de kinderen, momenten van gebed en momenten van spel voor iedereen. De traditionele voetbalwedstrijd België-Nederland werd – weeral – door België gewonnen, ondanks een duidelijk Nederlands overgewicht. Sommige tradities bewaren werkelijk zichzelf. Een hoogtepunt waren de kampvuren op zowel vrijdagavond als zaterdagavond – momenten van verbroedering en bezinning. Wat is het schoon om, wanneer de vlammen van het kampvuur over de takken dansen en de sterren op ons neerkijken, op dezelfde wijze als ze dit al miljoenen jaren doen, te denken aan de Heer van alle dingen, en een lied te zingen voor Hem die alles gemaakt heeft en naar Wie alles teruggaat — *o Heer, d'avond is neergekomen, wij knielen neer om U te zingen*.

Maar het mooiste was toch de gebedswake zaterdagavond in de kleine kapel op de heide. In de donkerte van het woud en het glinsteren van de maan op het meer, waarde God in ons midden en klepte hij zacht aan op het hart van elkeen; de kapel werd omarmd door Gods mooie natuur en in de avondschemering leek het alsof het hele domein zich samentrok vóór Gods Troon in het tabernakel van de kapel. Een kapel gemaakt door generaties kinderen vóór ons, omringd door een natuur van eeuwen, een moment gemaakt door de Heer voor onze groep van getrouwen – om het zoals Onze-

Lieve-Vrouw in ons hart te bewaren, er de Heer voor te danken en om ons te sterken in de strijd tegen de wereld buiten.

Want wat was het weer moeilijk aanpassen aan de buitenwereld, zowel voor de kinderen als voor de ouders – samen waren ze die twee en halve dag omgeven door katholieke vrienden, ondergedompeld in een katholieke geest. Twee dagen en half heerste de christenheid weer, over een klein stukje Lage Landen. Wat kijken we weer uit naar de volgende editie!

Parochie-album september

Bovenaan: De
Huwelijksmis van
Nathalie en Wolfgang.
Wat God verbonden
heeft, dat zal de mens
niet scheiden.

Linksmidden: Het
doopsel van Valérien.

**Rechtsmidden/
onderaan:** Maria
Bambina-hulde ter ere
van de verjaardag van
Onze-Lieve-Vrouw. Alle
gelovigen schenken een
roos aan onze hemelse
Moeder. Een roos heeft
doornen maar ook een
goede geur: wij offeren
onze kruisen en onze
vreugden aan Maria!

Bovenaan: Op zaterdag 17 september 2022 bleef, ondanks het schitterende Belgische weer, de sfeer van de sportdag te Bonheiden geweldig. Uit de 12 ploegen kwam de ploeg van de Priorij van Antwerpen op de tweede podiumplaats. Er was niet enkel voetbal voor de mannen, maar ook sport voor de kinderen en de vrouwen, en bovenal een feestelijk banket. Tot volgend jaar!

Rechts: Catechismus met de kinderen uit de Sint-Amanduskapel van Gent.

Historiek van de Kapel van het Allerheiligste Sacrament

Stichting van de Congregatie van Gedurige Aanbidding door Anna de Meeûs in 1856

Juffr. Griet Lucy Beldé, parochiaan en archeologe

De kapel in de Hemelstraat werd opgericht door Anna de Meeûs, stichteres van de Congregatie van Gedurige Aanbidding. Wie was zij en wat was het doel van haar zustergemeenschap?

Geïnspireerd door sacramentscongregaties in Frankrijk, Spanje en Italië ontstonden in Brussel, “stad van het Heilig Sacrament van Mirakel” in het midden van de 19de eeuw twee zustercongregaties toegewijd aan gedurige aanbidding. Sacramentscongregaties kwamen er vaak op initiatief van intellectueel geschoolde religieuze vrouwen van goede sociale komaf, zoals ook Anna de Meeûs (1823-1904). Zij was de dochter van de gouverneur van de Generale Maatschappij, graaf Ferdinand de Meeûs, een telg uit één van de vooraanstaande families uit de Brusselse elite. In 1856 stichtte Anna de Meeûs het Institut de l'Adoration perpétuelle, een congregatie gericht op sacramentsverering, catecheseonderricht, het organiseren van retraites en het maken en de distributie van liturgisch vaatwerk en textiel. Deze laatste bezigheid kaderde binnen een bestaand project van de Meeûs, “het Werk der arme kerken”, waarbij ze met een aantal vriendinnen uit de Brusselse katholieke elite verkommerde plattelandskerken voorzagen van degelijke gewaden, linnen en gewijd vaatwerk. Als wederdienst werd gevraagd de eucharistische cultus te bevorderen door de Heilige Mis en aanbidding. Het werk groeide uit tot een erkende associatie met nationale en internationale vertakkingen.

Medestandster van het eerste uur was Fanny de Kestre (1824-1882). Deze vriendschap liep echter spaak en de Kestre stichtte haar eigen vrouwenvereniging. Beide congregaties profileerden zich in de daaropvolgende decennia als promotors van de sacramentscultus en deden aan werken voor

Graaf en gravin de Meeûs met hun 11 kinderen voor het eerste chateau d'Argenteuil vóór het afbrande in 1847 (demeeus.org)

geloofsverspreiding, dit echter in voortdurende concurrentie met elkaar. Beide congregaties rekruteerden in de gegoede Brusselse en Belgische katholieke milieus. Toch waren ze lang niet de enige congregaties die actief waren in Brussel en België. Rond 1810 waren er een tweeduizendtal kloosterlingen en het aantal steeg tot tienduizend rond 1850.

Het kloosterwezen had het immers onder de Verlichte en revolutionaire regimes van de 18de en begin 19de eeuw erg hard te verduren gehad. In sommige gebieden was het zelfs nagenoeg van de kaart geveegd. Vanaf het begin van de 19de eeuw en versneld vanaf 1830 kwam het tot een indrukwekkende heropleving van de religiositeit in het algemeen en van het kloosterleven in het bijzonder. De 19de-eeuwse vroomheid was meer dan ooit doordrongen van een verlangen naar eerherstel en boetedoening. Katholieken wilden plaatsvervangend boetedoen voor de antiklerikale maatregelen van de Franse revolutie, het toenemend antiklerikalisme en de religieuze

onverschilligheid in de maatschappij.

De nieuwe religieuze instituten zetten sterk in op apostolaat en sociaal werk. Ze beperkten zich niet tot een louter biddend of contemplatief leven. Dit had alles te maken met de grote maatschappelijke noden als gevolg van de industrialisering, urbanisering en bevolkingsgroei tijdens de 19de eeuw. Het apostolische karakter van de nieuwe congregaties paste binnen het spirituele elan van de kerk uit die periode. Kloosterlingen dicht bij het volk, in scholen, ziekenhuizen, weeshuizen enz. en dit met het oog gericht op het doel om grote groepen van de bevolking terug binnen de kerkelijke invloedssfeer te brengen.

Naast dagelijkse aanbiddingen werden er binnen de congregaties van de Kestrel en de Meeûs ook driedaagse permanente aanbiddingen of het veertigurengebed georganiseerd, waarbij ieder uur van de dag een zuster in gebed was voor het Heilig Sacrament. De eucharistische devotie maakte deel uit van een programma om religieuze afvalligheid en onverschilligheid te bestrijden en grote groepen aan te zetten tot boetedoening en eetherstel. In het Brusselse bouwden beide zusters afzonderlijk van elkaar uitgebreide catechesenetwerken uit. Verder werden de kinderen ook sterk gemotiveerd bij eucharistische devoties zoals het lof, processies en aanbiddingen. Binnen de catechesewerking van de Kestrel en de Meeûs werden rond 1900 aan circa 7500 kinderen catechismusonderricht gegeven in samenwerking met wel 250 lekenleraresen.

Anna de Meeûs

Het genoemde *Werk der Arme kerken* ontstond in 1856, het stichtingsjaar van de Congregatie van Gedurige Aanbidding. Het werd door de zusters gecombineerd met eucharistische devotie-oefeningen, zoals het Lof en de gedurige aanbidding en de decoratieve omkadering van processies, in het bijzonder van de Brusselse Sacramentsprocessie.¹

Maar eer het zover was deed Anna de Meeûs in 1848 beroep op pater E.P. Boone om een vereniging van gebed en arbeid op touw te zetten. Het was baron Joseph d'Hoogvorst die de 15de-eeuwse Salazarkapel, op de hoek van de Stuiverstraat en de Twaalf Apostelenstraat te Brussel zou schenken aan het Genootschap van de Gedurige Aanbidding. De eerste leefregel van de congregatie verplichtte iedere zuster tot twee uur individuele aanbidding.

De Meeûs wilde zich volledig toewijden aan God door toe te treden tot het kloosterleven. Door haar grote liefde voor de Eucharistie, zocht zij onder de bestaande congregaties een instituut dat de aanbidding van het Allerheiligste aan het apostolisch leven én aan het werk voor de arme kerken verbond. Haar zoektocht bleef echter vruchteloos. Anna besefte dat om het voortbestaan van haar genootschap te verzekeren dat het op een kerkelijke instelling moest steunen. De gedachte aan een nieuwe stichting beangstigde haar. Ten einde raad zocht zij hulp bij pater Boone. Hieronder lezen we enkel passages uit een brief van 1849:

“... het hoofddoel dat ik wens na te streven is een onbegrensde toewijding aan het Allerheiligste Sacrament. Dit moet steeds de leidende gedachte zijn, de spil van alles; het gedurig verlangen zich aan Christus toe te wijden moet onderhouden worden en zich uiten door een menigvuldige communie; verre van neigingen te volgen die er ons van verwijderen, moet onze levensregel er ons toe aansporen.

Maar opdat deze dagelijkse communie overvloedige vruchten zou afwerpen, is het mijn innigste wens dat we een regel zouden aannemen, die ons noodzaakt diep innerlijk te leven en weinig uiterlijk te bidden. Wij moeten trachten tot een heilige vereniging en gemeenzaamheid met Christus te komen; ons hoogste genot moet zijn in de nabijheid van het tabernakel te kunnen vertoeven; wij moeten ons toelagen op inwendige verstervingen, want ik voel dat wij dit toch zozeer nodig hebben om God te kunnen genieten. Wat de lichamelijke verstervingen betreft, denk ik niet dat wij moeten trachten zo streng mogelijk te zijn. Voeding en huisvesting moeten zich tot het strikt noodzakelijke beperken en van een armoedig

De leuze van de Congregatie van Gedurige Aanbidding op de gordelboog voor het altaar in de grote kapel in de Hemelstraat (Foto: A.Bochkoltz)

leven mag niet afgeweken worden.

De liefdewerken tegenover de evennaaste zouden bestaan in het bezoeken, om hem voor te bereiden tot het ontvangen van de sacramenten der zieken en het onderwijzen der arme kinderen ter voorbereiding tot de eerste communie.

*Wat het Werk der Gedurige Aanbidding van het Allerheiligste Sacrament en van de Arme Kerken betreft zou het Instituut er de ziel van zijn...*²

Pater Boone meende in deze woorden de ingeving van God te herkennen. Op 2 april 1852 legde Anna de Meeûs de gelofte af zich aan het Werk der Arme Kerken te wijden. Ook pater Boone besloot zijn laatste levensjaren aan de inrichting van het Instituut te wijden. In 1853 verbonden zij zich door een eigen gelofte aan het toekomstige Instituut en beslisten het kloosterleven aan te nemen. Op 26 februari 1856 werden de constituties door kardinaal Sterckx goedgekeurd.

Een wapenschild werd ontworpen en werd gevormd door een miskelk met bovenop drie hosties, en achter de kelk en de hosties staan twee zwaarden in de vorm van het Sint-Andrieskruis opgesteld. De leuze werd een kreet van heilige wraak VIOLATAE CARITAS REPARATIO "EERHERSTEL VOOR DE MISKENDE LIEFDE". Deze leuze vinden we ook terug in de gordelboog vóór het altaar in de grote kapel van de Hemelstraat.³

BRONNEN

¹ Suenens K., "Violatae caritas reparatio, Negentiende-eeuwse sacramentsdevotie als wegbereider voor autonomie en ondernemerschap van vrouwelijke religieuzen," *Rituelen* 1, 6 (2016), p. 24-37.

² Bisdomarchief Antwerpen, Map Hemelstraat te Antwerpen, *Hulp aan behoeftige kerken en missies*, jaartal onbekend (LAW Y.L., Bouwhistorisch onderzoek Kapel van het Allerheiligste Sacrament Hemelstraat 21-23 Antwerpen. Van Zuster Gemeenschap tot priesterbroederschap, 2008, p.34)

³ LAW Y.L., *idem*, p.35.

Het wapenschild van de Congregatie van de zusters van Gedurige Aanbidding met de leuze: VIOLATAE CARITAS REPARATIO "EERHERSTEL VOOR DE MISKENDE LIEFDE". Dit paneel hangt in de sacristie van het Allerheiligste Sacrament (Foto: A.Bochkoltz)

H. Beregisus

rond 725, feestdag op 2 oktober

Br. René Maria

Wie is die heilige nu? Zie ik u al denken. Hij is niet zo gekend. De abdij die hij in de bossen van de Ardennen bij het beekje Andage of Andain stichtte en later zo beroemd werd, kent echter bijna iedereen onder de naam van St. Hubert. Bij dit klooster is de plaats St. Hubert, de 'Europese hoofdstad van de jacht', ontstaan. De H. Beregisus nu heeft volgens een anonieme monnik van de abdij Andain, die rond 937 zijn vita schreef, deze abdij gesticht en met St. Hubertus meegewerkt aan de bekering van de Ardennen bevolking. Door de invallen van Noormannen is veel verwoest en informatie verloren gegaan, maar deze anonieme monnik, volgens sommigen Frederik, heeft uit mondelinge getuigenissen en andere gegevens zijn vita kunnen schrijven. Volgens deze levensbeschrijving werd Beregisus geboren in het dorp Sprange dat vroeger tussen Hamois en Emptinne in de Condroz lag, maar dat door de oorlogen in de 16e eeuw verwoest is en nu niet meer bestaat. Hij gaat naar school in het Dietstalige klooster St. Truiden en hij wordt er seculier priester. Er wordt verteld, dat Plectrudis, de vrouw van Pepijn van Herstal, wanneer zij langs de beek Andage gaat, een brief uit de hemel ziet vallen. Zij brengt die mee naar Pepijn. Deze laat de brief aan Beregisus zien en Beregisus vertelt het vervolg van deze brief. Daarop geeft Pepijn hem de grond langs de beek om er een kerk te stichten. (Dit deel van het verhaal is echter niet historisch, er bestaat een nagemaakte stichtingsoorkonde, zogenaamd geschreven door Pepijn). Wat wel waar is, is dat hij het kerkje dat hij daar sticht St. Petrus als patroon geeft en dat er later kanunniken aan verbonden zijn. Beregisus blijft van daaruit werken en wordt er ook begraven. Zijn levensbeschrijver uit de tiende eeuw vermeldt dat in een ander boek de wonderen bij zijn graf geschied beschreven worden. Dit boek is

waarschijnlijk verloren geraakt in de loop der tijd. Wel is er nog steeds een relik van Beregisus in het klooster van St. Hubert.

Hoe is nu het vroegere St. Pietersconvent met kanunniken (vanaf 725 aantoonbaar) een Benedictijnenklooster geworden? In het jaar 817, dus honderd jaar na de stichting, bieden zich verschillende kanunniken van Luik aan om de Benedictijnerregel in Andain in te voeren en er zelf in te treden. Bisschop Walkandus van Luik en Lodewijk de Vrome bevestigen dit en geven hen de relik van de H. Hubertus mee naar het klooster Andain. Op de tocht erheen en op deze plek gebeuren er zeer veel wonderen, zodat de verering van de H. Hubertus die van Beregisus geheel gaat overschaduwen. Daarom heet nu zowel het klooster als het dorp St. Hubert. Het klooster maakt een grote bloeiperiode mee. Het staat enkel onder de keizer en onder Rome, heeft 8 priorijen, 2 kanunniken-colleges naast het klooster zelf, een groot college en 130 parochies onder zijn beheer tot het tenslotte rond 1800 door Franse revolutionairen onteigend en geprofaneerd wordt. Nu is een deel van de rijksabdij nog zichtbaar met de kerk die tot basiliek is verheven.

BRONNEN

- Dom Huyben e.a., *Met de heiligen het jaar rond*, Uitgeverij Paul Brand, Bussum 1949.
- *Acta Sanctorum*, 2 octobris, S. Beregisus (internetsite).
- Butler, *Vie des Saints. Tôme V*, 1848.

Aankondigingen

ZA
8.10 Mariahulde in Klein Antwerpen

ZO
9.10 E.K.-bijeenkomst voor de kinderen in de Hemelstraat

WO
19.10 Militia Immaculatæ voor mannen
Bijeenkomst MI in Bierbeek (H. Mis om 20 u.)

DI
1.11 Feest van Allerheiligen
(verplichte feestdag!)

WO
2.11 Feest van Allerzielen
H. Mis om 7.30 u., 11 u. en 18.30 u. te Antwerpen
H. Mis om 18.30 u. te Gent

ZO
6.11 Parochiemaaltijd in de Hemelstraat om 12 u.
Schrijf u in! (zie affiche hieronder)

ZO
13.11 E.K.-bijeenkomst voor de kinderen in de Hemelstraat

ZA
19.11 Parochiale recollectie
7.30 – 17.00 u.

ZO
4.12 Sinterklaas

ZA
10.12 JKI Internationaal weekend
Tot zondag 11 december.

**MARIAHULDE
KLEIN
ANTWERPEN**

Mariabeeld hoek Lange Leemstraat – Korte Leemstraat

Zaterdag 8 oktober

Georganiseerd door de M. I. in samenwerking met het wijkvereniging Klein Antwerpen voor al onze gelovigen en iedereen!

– 19.30 H. Mis in de Hemelstraat
– 20.15 vertrek kaarsenprocessie naar Mariabeeld Gebeden

Nadien napraten met hapjes in de tuinen van de Priorij.

Priorij van het Allerheiligste Sacrament, Hemelstraat 23, 2018 Antwerpen

6 Zondag november

PAROCHIEMAALTIJD

Met diapresentatie : terugblik op het afgelopen jaar

MENU:
SOEP + STOOFLVEES OF KIP MET FRIETJES + DESSERT
Volwassenen €18 - kinderen €12

Inschrijven t.e.m. ma 1 november,
op fsspx.be/nl of na de H. Mis bij de priesters

PRIORIJ VAN HET ALLERHEILIGSTE SACRAMENT
HEMELSTRAAT 23, 2018 ANTWERPEN

FSSPX in de Benelux

1. Antwerpen Priorij van het Allerheiligste Sacrament

Hemelstraat 23, 2018 Antwerpen
Tel. : +32 (0)3 229 01 80
e-mail: hemelstraat.info@fsspx.be

Zon- en feestdagen
Gelezen H. Mis 7.30 u.
Hoogmis 10.00 u.

Weekdagen
Ma, Di, Do, Vr 18.30 u.
Wo 7.30 u.
Za 10.00 u.

Aanbidding Ma, Di, Do, Vr 17.00 - 18.30 u.

2. Gent Sint-Amanduskapel

Kortrijksesteenweg 139, 9000 Gent
Tel. : +32 (0)3 229 01 80

Zon- en feestdagen
Hoogmis 10.00 u.

3. Brussel Christus Koning Priorij

Eendrachtstraat 37, 1050 Brussel
Tel. : +32 (0)2 550 00 20
e-mail: info@fsspx.be

Zon- en feestdagen
Gelezen H. Mis —

Weekdagen
Gelezen H. Mis 7.15 u.
Dinsdag 8.30 u.

4. Brussel St. Jozefkerk

Square Frère Orban 1040 Brussel
Tel. : +32 (0)2 550 00 20

Zon- en feestdagen:
Gelezen H. Mis 8 u.
Hoogmis 10.30 u.

Weekdagen
Gelezen H. Mis 18.00 u.

5. Namen Kapel Saint-Aubain

Rue Delvaux 8, 5000 Namur
Tel. : +32 (0)2 550 00 20

Zon- en feestdagen
H. Mis 9.00 u., 10.30 u.

Weekdagen
Zaterdag 10.00 u.

6. Quiévrain Carmel du Sacré-Coeur

Rue des Wagnons 16, 7380 Quiévrain
Tel. : +32 (0)65 45 81 65

Zon- en feestdagen
Hoogmis 10.00 u.

Weekdagen
Gelezen H. Mis 8.00 u.

7. Steffeshausen Heilig Hartkerk

Steffeshausen 5, 4790 Burg Reuland
Tel. : +32 (0)80 420 197
e-mail: vog.pius5.asbl@hotmail.com

Zon- en feestdagen
Hoogmis 9.30 u.

8. Gerwen Priorij St. Clemens

Heuvel 23, 5674 RR Nuenen -Gerwen
Tel. : +31 (0)40 283 45 05
e-mail: stichtingsintjozef@fsspx.nl

Zon- en feestdagen:
Hoogmis 10.30 u.

Weekdagen
Ma, Di, Do 18.30 u.
Wo, Vr 7.15 u.
Za 8.30 u.

9. Leiden Kapel Onze Lieve Vrouw van de Rozenkrans

Sumatrastraat 197, 2315 BD Leiden
Tel. : +31 (0)40 283 45 05

Zon- en feestdagen
Hoogmis 10.30 u.

Weekdagen
Vr 19.00 u.
Za 9.00 u.

10. Utrecht Sint Willibrordkerk

Minrebroederstraat 21, 3512 GS Utrecht
Tel. : +31 (0)40 283 45 05

Zon- en feestdagen
Hoogmis 10.30 u.

Weekdagen
Vr 18.30 u.
Za 9.00 u.

11. Kerkrade (Duitstalig) Kerk St. Maria ter Engelen

Pannesheiderstraat 71,
6462 EB Bleijerheide/Kerkrade
Tel. : +31 (0)45 567 13 97

Zon- en feestdagen
Hoogmis 9.30 u.

De erediensten worden verzorgd door
de priesters van de Priorij St. Bonifacius
Bottroper Strasse 295,
D-45356 Essen
Tel. : +49 (0) 20 166 49 22

12. Luxemburg Kapel Saint Hubert

Lameschmillen, 3316 Bergem
Tél. : +352 (0) 6 21 37 84 14
Tél. : +32 2 550 00 20

Zon- en feestdagen
Hoogmis 8.30, 10.30 u.

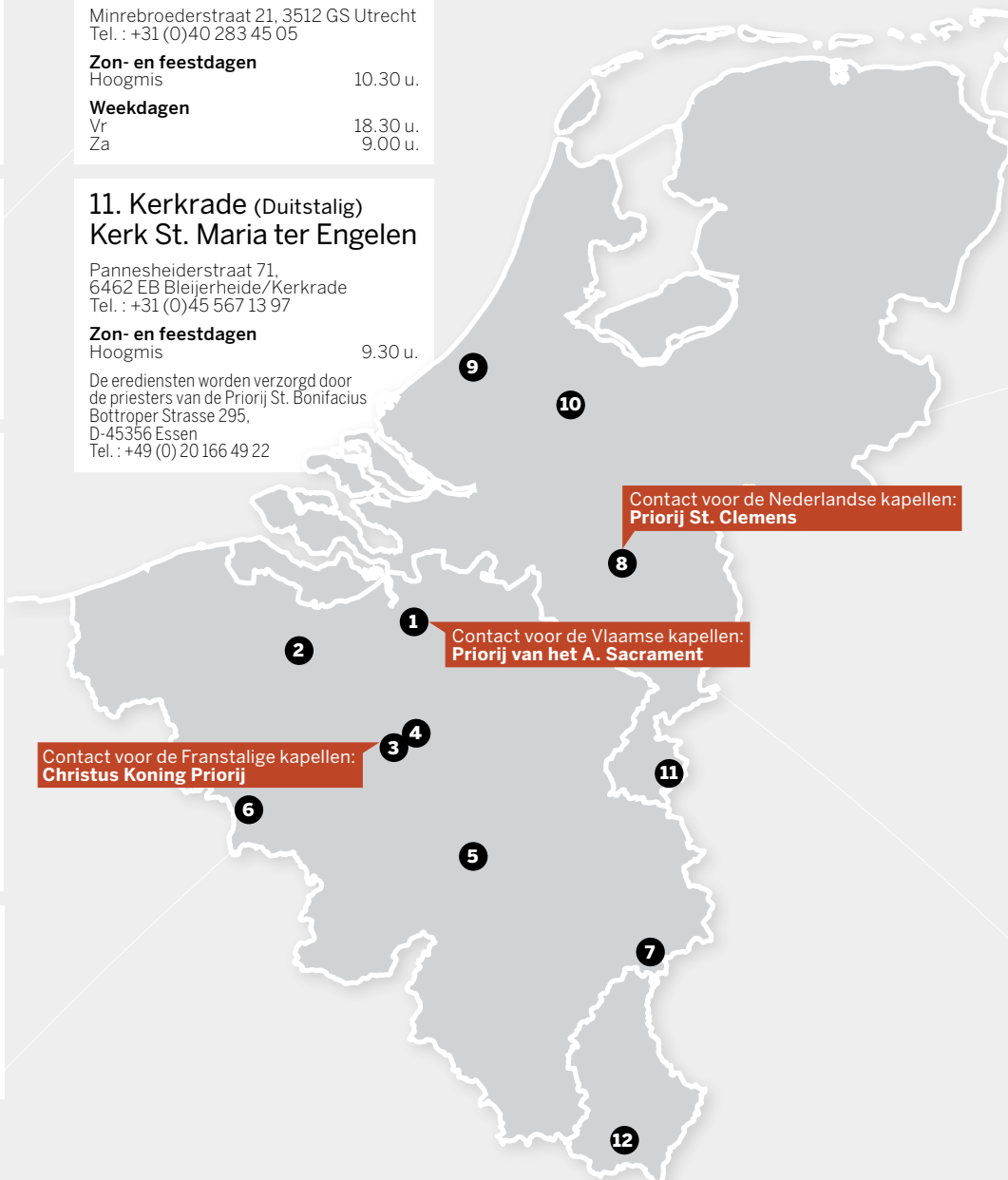
De Monstrans

is het mededelingenblad van de
Priesterbroederschap Sint-Pius X,
van de
Priorij van het Allerheiligste Sacrament,
Hemelstraat 23,
2018 Antwerpen.

Verantwoordelijke uitgever
E.H. Joseph Verlinden, Prior

De Monstrans wordt
u thuis opgestuurd,
indien u het ons laat weten.

Om de FSSPX in ANTWERPEN te steunen
IBAN : BE84 4062 0609 1159

Priesterbroederschap Sint-Pius X

F S S P X

De Priesterbroederschap Sint-Pius X (*Fraternitas Sacerdotalis Sancti Pii Decimi* – afgekort: FSSPX) is een internationale broederschap van bijna 700 priesters, gesticht in 1970 door Mgr. Lefebvre. Haar voornaamste doel is de vorming en ondersteuning van priesters. Zij heeft ook broeders, zusters en een derde orde voor leken.

Het doel van de Priesterbroederschap Sint-Pius X is het Katholieke geloof te bewaren in haar volheid en zuiverheid, door niets te veranderen, niets toe te voegen of niets weg te nemen van de waarheid, die de Kerk altijd heeft geleerd, en deugden ervan te verspreiden, vooral door het Rooms-Katholieke priesterschap. Een authentiek geestelijk leven, de sacramenten en de traditionele liturgie zijn de voornaamste middelen om de deugd en heiligheid te koesteren, en om het goddelijk leven van de genade tot de zielen te brengen.

De Monstrans probeert een kanaal voor het werk van de Priesterbroederschap Sint-Pius X in Vlaanderen te zijn om zielen te bereiken. We trachten te helpen om het geestelijk leven te verdiepen, de geschiedenis van het Christendom te begrijpen en het koningschap van Christus Koning in de Christelijke samenleving te herstellen in elk aspect.